

Contra Joannem

Enea filius; grecū tamē et bonū est vocabulū; multa alia
itē et cetera; sed ea extirpauit in superiori pontii libro que repetit
hic nō erat opus; tñ si quis in huiusmodi dictamina: vt ipse di-
cit incidit diligētē animaduertat ea q̄ in pontio reprehēdit
hic etiā esset opanda. Et tñ de his; habuit autē iste pau^l et pon-
tius de quo superius diximus sanctores, Suidonē quendam
et alium Suidemum; a quibus omnes isti triviales et gothici
errores fluxerunt.

Contra Joannē Boridā de Aquilegia.

Vidim^{us} et nup̄ quendam modū epistolā di in scriptū, cui titulus
erat, practica seu vsus dictaminis Joannis Boride de aquis
legia; erat satis gothicus titulus et barbarus, practica dicitur
minis; postq̄ et hūc illū modū p̄spexit; oīno laborabat penuria
lingue latine ea qua superiores; annotauit tñ quēdā in alijs non
tentata que hic subiiciam.

Joannes Borida de titulis sic scribit.

Provido et discreto viro septiformi studioz lapade radianti et
Literatoz et militie cingulo decorato.
Floribus eloquentie purpurato.

Philologus.

Displicet mihi oīno; vt sepe testatus sum; iste lascinie et leui-
tas harū orationū. Auctoritate frat^r Sulpitii verulani (homi-
nis haud quāq̄ indocti dicētis) Laue ne lascinis et quasi calas-
mistratis et picuratis inscriptioib^{us} leuitate animi indicantibus
ytare; vt sunt illa purpureis līaz, flosculis gemisq̄ decorato;
suauissimo odore pegasidū afflucti; nitido sciētie cingulo insi-
gnitorū similia; purpuroz aris; purpurat^{us}; litteratores semido-
cti scribunt in epistolis.

Joannes Borida Salutationem
scripsit sicut superiores;

Debitam reuerentiam et deuotam cum recōmendatiōe se-
ipsum, Salutem et omnimodā reuerentiam. Princeps ad
subditos. Salutem et gratiam suā. Item famulatū prius de-
stinatū cum salutē et.

Philologus.

Sūt salutatiōes popinarie planēq̄ barbare. Omnimoda

nō legi apud idoneos. Cū recōmendatiōe seipm: oratio est bar-
 bara: sicut dicitur in cōgruā recōmendatiō em̄ nō pōt regere accu-
 satiuū, cōmendatiō, nō recōmendatiō dicendū erat: famula p̄
 prius destinātū, destinare p̄ eo qđ est mittere, oēs vbiq; ponit,
 qđ ego apud doctos nūq; lego. Est em̄ destinare s̄m̄ Noniū
 Marcellū pare. Itē destinare est emere. Lucillus lib. xviii. fa-
 cio ablenone venio tribus in libertate milibus destinet. Destina-
 re est pponere deliberare. Plinius iunior caelestrio tironi, misit ad
 me vxor et Hūspulla cōezamiciū L. Seminiū cū tristissimo nū-
 cio destinasse corēliū mori. Itē destinare est parare. Lactantius
 in plogo zc. Cuius asserende atq; illustrade septē volumina des-
 tinauim. Itē destino significat assignare/deputare/addicere/
 z eligere/atq; alligare/aliqui tarare/atq; p̄ p̄cio deputare. Plau-
 tus in Ru. Minis triginta sibi puella destinat. hoc idē notat
 significat p̄stino, apud apuleiū, qui dicit z percontato p̄cio q; cen-
 tum nūmis indicaret: aspernatus viginti denariis p̄stinauit q;
 aut alij dicūt, destinare, id est mittere, allegātes Iuuenale i q̄rta
 sa. destinat hoc monitū cymbaliniq; mgr̄ pōtificij sumo. Ego
 expono pro deputat: et magis quadrat meo iudicio nec illis
 assentio.

Destinare
1
2
3
7
6
7
p̄stino
Destinare. v. deputat.

Ioannes Horida:

Q. si mearum eritis facilis exauditor,

Philologus.

Has z similes orationes non lego apud idoneos/quas pla-
 ne incongruas z ineptas credo: quia eritis z facilis exauditor
 non bene quadrat: siue enim de vno siue de pluribus loques
 baris, omnia in eodem numero ponenda erant. Et si ad vnu
 loquebaris in plurali (quod vix latine fieri puto) attamē si ita
 loqui vis, omnia supposita z nomina ad istud verbum pertinē-
 tia et relata/ponenda erant in plurali: quod; notat Cicero ad
 Brutum de perfecto oratore, de seipso loquens: cum dixit) popu-
 lo imposuimus et oratores visi sumus? Quod gen? vt Quins-
 tilianus lib. viii. suarum institutionum tradidit non orationes
 modo ornatas sed etiam quotidiani sermonis vsus recipit: atq;
 men ad alium sic loqui vix permittitur: nec quis ad vnum lo-
 quens cōgrue loquitur: estote meus defensor.

Contra Joannem.

Jobannes Boridas

Obulum de cetero vix valebo zc.

Philologus.

Tenore presentium, dicis quod a stabulariis didicisti. Idem de monitione presentium; vel ostensione, quod si plura inveniuntur in iure canonico que sunt a me repulsa; meminisse debebis in canonibus esse populari loquendi modum; et gottibus indoctis; hos esse scriptos; nam magna ex parte post corruptionem per gottos et alios lingua latine scripti sunt canones.

Joannes Borida.

Eum talibus venistis ad guerras.

Philologus.

Guerra est latinum corruptum et barbarum; et male loquitur autentica extraneas Federici imperatoris: Sic inquit dominus guerra faciet; sed lites; bellum discordia; vel seditio; vel similia plura habi- mito; que superius repulsa sunt. **N**ec sunt igitur que per eum omnium studiosorum utilitate et germanie ornamento in medium ac- tulica sperant cum in alijs multis rebus presentem ceteris nationibus; hac vna (ut puta eloquentiam) non inveniuntur. **C**eteris inferioribus; **V**enturi sunt enim plures, me duce, qui non solum hec; sed plura alia notabunt; quod magis possumus nos asserere a forde barbarica; et ad romanum sermonem exacti? inquirendum cuius, vel mediocriter doctus sit via patet; **S**ed emulis et aduersarijs indoctis, dicentibus in humanam esse voluptatem aliorum famam in discrimen deduci; ut tuam nobilem; cum puerilis sit iactantia; accusando illustres viros suo nomini famam querere; ut dicit Hieronymus in epistola ad Augustinum; non debet et ingenue fate- borum hominem a sortio humano esse segregandum merito, qui a nullo quoque iniurie genere lacescit; incosulto et temere in alios suam maledicentiam profundit, macerantemque linguam intendit. **E**um autem qui veritati (que vel amicis proponenda est) patrocinari cupit; publicis utilitati consulere; quale me esse laboro; credo non solum non odium et vituperationem; sed etiam fauorem et gloriam mereri. **V**itia igitur hominum; vel errata, non hominem taxare soleo; quoniam ipse illorum hominum; que fatore forsan iniquitate in materia lingue latine iactura et inopia laborabant; bene igitur scripserunt suo tempore

Conclusio, ad lecto-
rem.

docuiss fuerunt: Anne autē nihil nisi latinus sermo debet esse in
 precio et vsurpatusque non possit fieri nisi illoz errores tollant,
 qui extra latinitatē scripserunt nec vlla expte locupletare noues
 rūt me? igit labor vt mihi video non improbatū iri sed laudas
 ri meretūq ego adolefcentē inter linguē latinē p̄fessores mini
 mus sim id aggressus qd nemo ante me tentauit opus impri
 mis laudari dignissimū qd si otigerit me errare vti non dubi
 tor de bebētis meminisse optimi letores/neminē vnū vt Clar
 rotestis est omnia posse scire. Ecce vt in ceteris reb' oib' ita
 in his infirma esse p̄cipia, laudet iuuenilis ad ardua ipetus.
 Valet.

Ad eundem.

Multa sūt optime lector (vt verū fatear) in hoc opusculo: q
 etate hauriā, et impetū adolefcentis sapiā: sed primū cū officio
 grāmatici funct' sim: non op' fuit in expositōe et interpretatiōe vo
 cabuloz p̄bis cōpositis et oratoris florib' adornat' vti non em
 volui panegyricum scriberent p̄trouetia m̄ sed cōmentariū:
 vt dicit n̄ Hieronym' sed cōmentariū est, hoc h̄e p̄positum,
 non vt verba mea laudent: sed vt ea q̄ elegāter vel min' latine
 dicant, possint vel aliq̄ ex pte ex mea hac cōmentatione cogno
 sci, q̄ aut nimis acerbe illius pōtio carolo rē. Ut multis videt
 nō est magna iactura. Sūt em̄ ad eo ignoti, quib' detrabere
 vel nemo pōt: quippe quoz nec cognomē nec patria scit. ad do
 pontū esse fictū vocabulū ab aliquo: q̄ suū nomē: et merito q̄
 demū tā inepto opusculo diuulgare nō audebat. Vale.

Ad lectorem.

Terastichon.

Scriptum hęc iuuenes: dū non mihi barba rigeret.

At tamen et pueris sepe legenda puto

Quisquid lima dignū conspexerit se.

Emendare precor dexteritate velis:

TEL06

Ad nobile p̄tātissimūq et strēuissimū equitē Zuratum Jo
 annē Gasparē de bubenhofen: Adalrici ducis a irtebergensis
 magistrū equitū: hoc est vulgō marscalcū.

Epla Henrici Bebelij Justingensis.

Religiosi agricolę Joannes Gaspar equitris ordinis vir
 p̄stantissim' dñs lacte supplicat: et mola tm̄ salsa litant scribit

E

Epistola Henrici

Plinis qui nō habet iburam nec id dñs ingrātū existimo. Nam
vt desint vires tamē est laudāda voluntas: hac ego cōtentos
auguroz esse deos: qđ cum ita sit z ego te recognoscere vt dñm et
aliquo demereri beneficio: vt par est: diu instituisse: consulo
to te primū minutulis quibusdā munusculis z leuioribus ad
eundē putauit: vt si hęc minutiora te grato animo suscepisse
intelegerim: in maiores merz aditū pberes ad grauiora: que de
inceps in noīs tui gloriā z immortalitatē cum diligentiori studio
meditarer: nā si libere p virtutū tuaz circulū pagrare vellem:
nō paruo essem epitolio ptentus sed ppetuo quodā hystoriaz
rum ptectu tua excellentissima pconia posteris demandarem
Longū em̄ esset narrare: qua anīni magnitudine flozeres: q̄
rei militaris disciplinaz: oia ita sunt oib⁹ mortalib⁹ explorata
vt in his pdicādis videar rē facere supua ciuam oīno: Lacho
moz tuoz pbitatē: integritatē: candorē: fideiq; dexteritatem: ita
ceoz ceteras vtutes pene infinitas: q̄ in te tabernā q̄si z diuerso
rium fecisse existimatur: qm̄ hęc reseruare libet ad quedā alia
grauiore cothurno canēda: cū nihil antiqu⁹ ducā: Si hęc pua
nō displicebūt qđ dari mihi occasione: vt oēs hoies intelligāt:
me tibi esse clientē deditissimū: imp̄sentia autē cū nihil in huma
na vita magis gratiosum aut fructuosum sit qđ litteraz tracta
tio z eruditio: q̄ fertiles de se ac luxuriātes ī cūcta orbis clima
ta ramos p̄dit: tibi de his fructib⁹ exiles primitias (vt aliqua
tū ex pte meā in te obseruantia declarā) offero nō cito peritu
ras: s; cū ingenio longū māsura s; in euū: nec credas te hoie in
reb⁹ militarib⁹ excellentissimo indignū legere aliqū politiozes
litteras: z eplaz decorē: Philippus em̄ rex Macedonię (teste
gellio) cū omni ferme tēporē negotijs belli: victorijsq; affect⁹ ex
ercitusq; esset: a liberali tamē musa: z a studijs hūanitatē nū
qđ abfuit: quin lepide: comiterq; pleraz z faceret z diceret: ep̄
stolez ei⁹ mūdicię: z venustatis z prudentię plenissime vndiq;
sunt circū late: Augusti quoq; orbis terraz dñi eplaz se vidit
se testat̄ Frācisus patriarcha: qui paulo ante centū annos ob
it: Accipe igit̄ heroicaz virtutū clarissime cultoz hūc breuem
dialogū: contra epistolaz Caroli: que mltorz seducit ingeniat
ne igit̄ pios adolefcētes semp ptingat errare p huius balluti

nationes: parua quedā cōmentatus sum: ex quib⁹ pspicue in-
 telligit Caroli epl^{as} ab omnib⁹ studiosis vitādas esse: sed cui⁹
 perspectū mihi sit: nō de futuros elemētarios quosdā Blactes-
 rones: qui omne qd̄ aut alleq̄ nequeūtaut a morib⁹ z institū-
 tis eoz alienū est: carpent: z macerātib⁹ linguis inhoneste lace-
 rent: dicētes: qd̄ hic p̄tra laruas solet pugnare z vitupare mor-
 tuos: Te cōtra hos ppugnaculū z defensorē cōstitui: quos no-
 minis tui claritate inturpissimā fugā pueres: quib⁹ z ego fas-
 cile respōdebo: me carolū z alios qui peccarūt in lingua latina
 solecismosq̄ cōmiserūt: nō vituperasse: quidem si vitam illoz,
 si mores, si genus, insectat⁹ essem: tūc faterer illos vitupasse: sed
 nihil tale attigi neq̄ attingere: At em̄ de literis studiisq̄ con-
 tendere: ac interdum vehemētius vgerer: si res exigat aduer-
 sarium pungere: differere id quidem est, non vituperare. Lo-
 gito itaq̄: neq̄ posse id mihi vicio dari, quod publice utilita-
 tis causa suscepi: neq̄ iniuriā illi fieri qui reprehēditur: si mos
 do rite reprehēdatur: quod in se fuisset ipse facturus: si erras-
 ta sua animaduertisset: quin potius offensus Carololet alijs in
 lingua latina errantib⁹ apud inferos sensus inest: au sim affir-
 mare: eos nunq̄ egre laturos: imo gauisuros, secumq̄ p̄cedas
 re: actum esse testaturos: quorum de medio errores tollamus:
 ne plures per eos errare contingat: nonne z diuus Hierony-
 mus Acerbissime inuectus in omnes hereticos, z viuos, z qui
 mortui essent: consecutus est sanctitudinis coronam: z ea me-
 rita apud deum: hominesq̄ laudem z gloriam: vt nihil supra
 possit excogitari: Cur ego vel non venia dignarer: qui here-
 sim (vt ita loquitur) lingue latine extirpare cupio: nō aura popu-
 lari allectus: sed solius latinitatis: quam publice profiteor, mo-
 tus cōmiseratione: Sed quid plura, non scribimus populo z
 indoctis: sed tibi z doctis qui sapitis: z diiudicare potestis eq̄
 lance: ea que recte instituta sunt: z hominibus fructum sunt al-
 latura: non de honestamenta: Vale. o z p̄sidium et dulce de-
 cus meum.

Phalautici Endeca
 syllabi ad iunctem.

E H

Contra epistolas

Inter martigenas viros corona
Baspar nobilium decusq; raum;
Dote suscipias mei minuta
Lamenta ingenti; rudesq; ofellas
Laudes quę celebrant tuas per orbem
Immensum; r venient virum per ora
Virtutesq; tue venustiores;
Huncq; diuitie cadutores
Tam famam nitidam referre cuiq;
Possunt; vt facilis fauor poete
Pulchrum est post ebrium relinquere inter
Mortales veneratio dignum
Testem; qui fueris perenni in eoz;
Ob hoc suscipias minutiores;
Exorsus animo sereniori
Post hoc per calamum sonantior em
Te tollam suprastrat; Nam valeto;

TELLOS

Contra Epistolas Caroli

Scripturo mihi contra ineptias eplaru cuiusdā Caroli
li; vt ex eius scriptis facile liquet; Burgū di; tota germania in
me eiciendū r explodendū pspirabita deo facerr; celebri noie
est apud nos; vt pscriptisse palmā oibus qui modo in pscrī
bendis eplis operā locarūt; ecistimet; nec quisq; eplās se confe
cturū sperat nisi eius copiā habuerit. Ego aut qui ei lectus es
diffusa sui? veniohibil eoz q recte instituisse p sūdmuta bo; rī
oēs quotq; sunt in germania; reclamaret; meū hoc inceptum
tanq; temerariū improbarēt; Non em debita laude fraudabo;
veniat mō equ? rex exā; nator; non pl? in hoīs verba quā in
veri fide iurat; ptingat in dext; nec assis faciaz; Censores illos
pulpitarios; trinitalesq; mgros; quoz vnū studiū est; doctores
fodicare; cetera oia cecutiēb? oculis puerilib? doctrina tra
ctantes; diūmodo hoc meo labori sim plurib? vtilitate allatu
rus nō mediocretū; cū ad hec nō modo legēda inuitauerim plu
rimos; vey etiā ad sile aliqd elaborandū; emulatiois studiis
excitent nō paucū; r eo pacto barbarie renunciat; germania;